

Skatteministeriet

17. juni 2021
J.nr. 2021 - 4563

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 532 af 27. maj 2021 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Morten Bødskov

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

Som opfølgning på udbytteskatteskandalen blev der nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe med det overordnede mandat at vurdere behovet for en justering af udbytteskatte reglerne. Arbejdsgruppen udkom i 2017 med rapporten ”Rapport om administration af udbyttebeskatning”. Her anbefaler arbejdsgruppen, at refusionsmuligheden (jf. model 3) kombineres med en voucherordning. Formålet med voucherordning er at søge at imødegå, at der samlet set refunderes mere, end hvad der oprindeligt er indeholdt af udbytteskat. Arbejdsgruppen gør opmærksom på, at voucherordning kun udgør en ekstra kontrolindsats og således ikke fuldstændigt eliminerer risikoen for, at der refunderes mere, end der er indeholdt i udbytteskat på den enkelte aktie. Ministeren bedes redegøre for, hvorfor regeringens forslag til en ny model for udbyttebeskatning, jf. SAU alm. del – bilag 383 (folketingsåret 2019-20), ikke indeholder en voucherordning, når nu arbejdsgruppen anbefalede dette.

Svar

Den præsenterede udbytte model, jf. det udkast til lovforslag om nettoindeholdelse af udbytteskat m.m., der har været i ekstern høring i løbet af sommeren 2020 (SAU alm. del bilag 383, 2019-20), er baseret på de principper, som den tværministerielle arbejdsgruppe opstillede for en fremtidig løsningsmodel for håndtering af nettoindeholdelse og refusion af udbytteskat, jf. *Rapport om administration af udbyttebeskatning (SAU alm. del bilag 227, 2016-17)*. Arbejdsgruppen anfører i rapporten, at ingen model i praksis kan opfylde alle de opstillede principper på én og samme tid – heller ikke de tre modeller, som arbejdsgruppen opstiller i *Rapport om administration af udbyttebeskatning* eller Finans Danmarks løsningsforslag, som også er præsenteret i rapporten.

Jf. *svaret på SAU alm. del – spm. 531 (folketingsåret 2020-21)* foregår der i dag en afstemning af størrelsen på refusionsanmodningerne og den samlede indeholdte udbytteskat for hver udlodning fra et givent selskab. Dette svar omhandler muligheden for at foretage en afstemning på depotniveau i en værdipapircentral i stedet for på overordnet udlodningsniveau.

En hypotetisk voucherordning indgik i model III og Finans Danmarks model, fordi begge modeller giver mulighed for refusion. Voucherordningen var tænkt som et element, der principielt skulle bidrage til at undgå, at der samlet set udbetales mere i refusion, end der er blevet indeholdt i udbytteskat på depotniveau ved hvert selskabs udbytteudlodning. Dette er en risiko, når aktionæren ikke er registreret i sit eget navn, som det er tilfældet med omnibus- og nomineepoter.

Arbejdsgruppen anfører i rapporten, at det er usikkert, om en sådan hypotetisk voucherordning ville være tilstrækkelig til at sikre, at der ikke udbetales mere i refusion, end der er blevet indeholdt i udbytteskat. Ordningen ville ikke sikre, at det nødvendigvis er den skattemæssige ejer af udbyttet, der modtager refusionen, eller at der ikke kan opstå situationer, hvor der modtages endnu en refusionsanmodning fra et bestemt depot, efter at hele den indeholdte udbytteskat er udbetalt i forbindelse med andre refusionsanmodninger fra depotet.

Hvis en aktielåntager fejlagtigt modtager en voucher og får udbetalt udbytterefusion, så vil der samlet blive udbetalt for meget i udbytterefusion, hvis aktielångiveren, som er skattemæssigt retmæssig ejer, også anmoder om refusion. Ligeledes kan det ikke udelukkes, at hændelige fejl medfører, at for mange ender med at få udstedt en voucher.

I den præsenterede udbyttemodel skal refusionsanmodninger *som hovedregel* indgives af depotbanken gennem et kontoførende institut og inden for en frist på seks måneder efter record-day¹. Aktionærer, der kommer fra et af de 11 lande, hvor den konkrete dobbeltbeskatningsoverenskomst indeholder et eksplicit krav på at kunne anmode om refusion, vil dog fortsat kunne anmode om refusion, uden at anmodningen skal ske gennem et kontoførende institut (og uden forhåndsregistrering) og inden for de tidsfrister, som fremgår af de pågældende dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Derudover er det tanken, jf. lovudkastet, at der skal fastsættes regler om, at det kontoførende institut forud for indsendelsen af refusionsanmodninger til Skatteforvaltningen vil skulle foretage en *afstemning* af anmodningerne, så det bliver mere synligt, hvis det udbytte, der anmodes om refusion for, overstiger det udbytte, der er modtaget vedrørende det pågældende depot. Afstemningen hos de kontoførende institutter vil skulle afsluttes senest seks måneder efter record-day.

Idet tidsfristen for anmodning om refusion for nogle udenlandske aktionærer som nævnt kan være længere i kraft af de konkrete dobbeltbeskatningsoverenskomster, vil afstemningen dog ikke isoleret set helt kunne sikre imod, at der ikke efterfølgende modtages endnu en refusionsanmodning fra et bestemt depot, efter at hele den indeholdte udbytteskat er udbetalt i forbindelse med andre refusionsanmodninger fra depotet². En sådan udfordring ville imidlertid som nævnt også gøre sig gældende med en potentiel voucherordning.

Det skal nævnes, at Skatteforvaltningen vil kunne kontrollere oplysningerne før refusionsudbetalingen heriblandt vurdere, om aktionæren har ret til en lavere skattesats, samt om aktionæren må anses for at være den retmæssige ejer af udbyttet. I det omfang, der med den præsenterede udbyttemodel sker nettoindeholdelse af udbytteskat, vil antallet af refusionsanmodninger reduceres, hvorved Skatteforvaltningen vil have flere kontrolressourcer pr. refusionsanmodning.

¹ Ved "record-day" forstås den dag, hvor det før udbetalingen af udbyttet er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til. Dette er typisk to dage efter generalforsamlingen eller vedtagelsen/beslutningen om udlodning af udbytte.

² Ved såkaldte hændelige fejl er tidsfristen for refusionsanmodninger generelt også længere end seks måneder.